

SZENTMIHÁLYI BÚZASZÖM

A Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia Hírlevele
III. évfolyam *2006 december*

TANULJ MEG VÁRNI ...

Tanulj meg várni,
ahogy az emberiség évezredekén át
sóvárogva és imádkozva várta a Messiást.

Tanulj meg várni,
ahogy Mária várta gyermekét,
boldog reménységgel a názareti csendben,
titkát Istenre bízva.

Tanulj meg várni,
ahogy az idős Erzsébet
türelmesen ki tudta imádkozni,
hogy Isten neki ajándékozza a várva várt fiút.

Tanulj meg várni,
ahogy az apostolok Máriával együtt
imádkozva várták, hogy eljőjjön a
megígért Szentlélek.

Tanulj meg várni,
a karácsonyra, a születésnapokra,
ne add át előre az ajándékot,
ne rontsd el az ünnepvárás örömét

Tanulj meg várni,
amikor valakinek szüksége van rád,
ne zaklasd kérdésekkel, ne halmozd el tanácsokkal,
csak legyen számára nyitott a szíved.

Tanulj meg várni,
az imádság csendjében,
ne sürgesd Istent, hogy beszéljen hozzád,
engedd, hogy átöleljen és akkor szóljon,
amikor Ő akarja.

Tanulj meg várni,
ahogy napról-napra vár rád az Isten,
hogy majd a végső órán
behulljon lelked az Örök Jóság szerető kezébe

Kedves Szentmihályiak!

Azt gondolom Hegyi Éva fenti soraiban mindenki talál a szívéhez szóló meghívást a várakozásra. A Karácsony – Jézus születésének – ünnepe nemsokára beköszön, de az emberiség nagy adventje tovább feszül. Az igazi és soha véget nem érő örömnep akkor érkezik el valamennyiünk számára, amikor a saját mennyei születésnapunkat együtt ünnepelhetjük az Atyával, a Fiúval, a Szentlélekkel és Isten valamennyi szentjével.

Erre kaptunk meghívást valamennyien.

Adja meg az Úr nekünk és szeretteinknek, hogy az idei Karácsonyt megünnepelve megérezzük az Ő közelségét és szeretetét és ezt megfoghatóvá tudjuk tenni szeretteink számára is.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok kegyelmekben gazdag Karácsonyt és Áldott Új Évet!

Laczkó István plébános

JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSÉNEK KÖRÜLMÉNYEI

„Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.” (Lk 2,1–7)

Amikor az evangélisták írásba foglalták a Jézus Krisztusról szóló örömhírt, nem volt szándékukban Jézus életrajzát megírni. Céljuk csak annyi volt, hogy az üdvösség örömhírét hirdessék. Hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia!

A későbbi nemzedékek számára mégis fontossá váltak azok a rövid történeti megjegyzések, amelyeket az evangélisták csak mellesleg tettek. Mert ugyanis amikor a hitetlen kritikusok kétségbe vonták az evangélium természetfeletti jellegét, az a módszer látszott a számukra a legegyszerűbbnek, hogy az egész evangéliumi történet valóságát kétségbe vonják.

Ha azonban valaki figyelme olvassa Jézus Krisztus evangéliumát, megállapíthatja: a kereszténység történeti vallás.

Az evangéliumok gyermekségtörténeteiben két jelentős adatot találunk, amelyek Jézus evangéliumát a nagy világtörténelem eseményeihez kapcsolják. Lukács szerint Jézus Augustus császár uralkodása alatt született. Máté pedig még pontosabban körülhatárolja az eseményt, azt mondja, hogy „Heródes király napjaiban”, Betlehemben született, mely időszak a Kr. e. 37-től a Kr. u. 4-ig tartó éveket foglalja magában. Augustus császár pedig Kr. e. 27-től Kr. u. 14-ig uralkodott.

Krisztus születésekor tehát Octavianus Augustus uralkodott a Római Birodalomban a Rajnától a Nílusig, a Gibraltártól az Eufráteszig.

Augustus császár népszámlálást rendelt el, melyet a rendelkezésünkre álló források szerint a provinciákban is elvégezték.

Ez két eljárásból állt. **1.** az „összeírásból”, azaz az adózók hivatalos jegyzékbe való felvételéből, föld- és háztulajdonnal együtt. **2.** a „vagyonbecslésből” azaz a vagyoni helyzet felméréséből, ami az adó nagyságát határozta meg.

Ez a két adminisztratív eljárás időben egybeesett, de az összeírás volt az első lépés. Az evangélista az eljárásnak erről az első szakaszáról beszél, amikor azt mondja, hogy „mindenki elment a maga városába, hogy összeírják”.

Az ókori történetírók is megemlékeztek ilyen császári rendeletről, pl. Dio Cassius Kr. e. 13-ban így tudósít: „Augustus császár egyeseket ide, másokat oda küldött, hogy felírják egyes személyek és városok vagyoni helyzetét.”

Az volt az előírás, hogy az egész háznépnek személyesen is meg kellett jelennie az összeírást végző hatóság előtt, hogy a személyi állományt is pontosan fel tudják mérni.

A keresztény író, Lactantius, nagyon realista képet ad a rómaiak által végbevitt népszámlálásról, vagy a becslésről Szíriában Kr. u. 300-ból.

„A népszámlálók ahol megjelentek mindenhová nyugtalanítást vittek magukkal. A városokba összetertették a vidéki és a

városi lakosságot, mindenki köteles volt magával hozni gyermekeit és rabszolgáit is. Kínvallatásoknak vetették alá az embereket, hogy nagyobb vagyonokat valljanak be a nagyobb adókövetés lehetősége miatt. Mindent jajgatás és fájdalomkiáltás töltött be.” Amit Lukács elmond evangéliumában, összhangban áll azokkal az adatokkal, amelyeket a római népszámlálásokról máshonnan is tudunk.

Bizonyos, hogy József Máriával nem hontalan idegenként érkezett Betlehembe. Szülővárosában kellett jelentkeznie, nemcsak azért, „mert Dávid házából és nemzetségéből való volt (Lk. 2,4), hanem azért is, mert a városban vagyona volt. Egyes szentírásmagyarázó szakértők úgy vélik, hogy a Lukács egy családnak egyetlen lakóhelyiségéről szól, amikor azt írja, hogy a „nagy lakószoba már tele volt a korábban megérkezett rokonokkal vagy a ház lakóival.

Egy zsúfolásig megtelt helység pedig nem alkalmas arra, hogy szülőszoba legyen, ezért József és szülés előtt álló jegyese csendesen visszahúzódtak szükségmegoldást találva a ház istállójában. Arra viszont, hogy ez az istálló barlang volt, a máig élő palesztinai hagyomány a bizonyíték, amely szerint a házat ma is barlang elé építik, a barlangot belekombinálják a házba.

Az ásatásokkor előkerült leletekből az következik, hogy ez a barlang Betlehem helységén belül feküdt. A pásztorok pedig Betlehemben keresték a gyermeket.

„Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk ami történt, amit az Úr tudunkra adott. Gyorsan útrakeltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket.” (Lk 2,15-16)

Origenész (185–54), a korai görög egyház legjelentősebb teológusa, kutatóként járta be az Úr Jézus és a tanítványok életének szent helyeit. Betlehemről röviden és pontosan ezt írja: „Ha valaki Jézus Betlehemben történt születéséről az evangéliumokban leírt történeteken kívül még más bizonyítékra is kíváncsi, az tudja meg, hogy Betlehemben – teljes összhangban azzal, amit az evangéliumokban mondanak – megmutatják neki Jézus születésének barlangját, a barlangban a jászlat, amelyben bepólyálva feküdt.” (Contra Celsus I, 51).

Emberileg nézve a korabeli politikai viszonyok kényszerítették Máriát és Józsefet arra, hogy Betlehembe költözzenek ideiglenesen. A hívő ember azonban mélyebbre lát. Jézus életének eseményei mögött misztériumok rejlenek. Ebben a világban születik és él, de élete minden földi kategória felett áll: Krisztus arca számunkra Isten misztériumát sejtí. Így a kegyetlen népszámlálás mögött meglátjuk annak a jövődőlésnek a beteljesedését, amelyet 700 évvel korábban Mikeás próféta hirdetett: „De te, Betlehem-Efrata, bár a legkisebb vagy Júdea nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza.” (Mik 5,1)

Részletek Gerhard Kroll SJ *Jézus nyomában* című könyvéből.

A szerző jezsuita teológus, aki a régészet eredményeit ismertetve keresi a választ arra a kérdésre, hogy a hagyomány fonalát követve hogyan lehet visszajutni a történeti Krisztushoz.

HÁZSZENTELÉSEK BEOSZTÁSA SZEGED-SZENTMIHÁLY – 2007		
január 4.	csütörtök	Nagybercsényi utca
január 5.	péntek	—
január 6.	szombat	Holt Tisza sor és Ponty utca
január 7.	vasárnap	—
január 8.	hétfő	Mikes Kelemen utca 1–30
január 9.	kedd	Mikes Kelemen utca 31–76
január 10.	szerda	Szérúskerti utca és Zsák köz
január 11.	csütörtök	Erdei Ferenc utca 1–50
január 12.	péntek	Erdei Ferenc utca 51–94
január 13.	szombat	Bazsalikom, Rezeda és Verbéna utca
január 14.	vasárnap	—
január 15.	hétfő	Fehérpart utca 1–40
január 16.	kedd	Fehérpart utca 41–101, Móricz Zs. utca 3–14
január 17.	szerda	Petőfi és Márvány utca
január 18.	csütörtök	Kapisztrán 2–20, Egyenlőség u., Rosta k. és Külüs k., Tisza k., Orvos köz
január 19.	péntek	Kapisztrán 22–30, Füzér u., Vasvári u., Brigád k., Könyves K. k.
január 20.	szombat	Kököröcsin utca
január 21.	vasárnap	—
január 22.	hétfő	Kapisztrán 32–50, Palánta u., Gorkij u., Hasító u., Tenkes k., Limány k., Gádor k. és Húvös köz
január 23.	kedd	Kapisztrán 52–80, Húvös k., Raktár k., Rövid k., Szarvas K., Móricz Zs. u. 1 és Mátra köz
január 24.	szerda	Kapisztrán 82–100, Álmos k., Csuma k., Zsoldos k., Testvériség k., Munkás k., Ajtony k. és Koppány k.
január 25.	csütörtök	Kapisztrán 1–39, Óvoda u., Nyár k., Tinódi u. és Gárdonyi G. u., Új Élet u. és Muskó köz
január 26.	péntek	Kapisztrán 41–85 és Harcos utca
január 27.	szombat	Pótlások
január 28.	vasárnap	—

A házszenelések idén is reggel 9 óra körül kezdődnek. Este 5–7 óra körül visszamegyek azokhoz, akik napközben nem voltak otthon.

Kérem, hogy akinek az adott napon vagy napszakban nem alkalmas, jelezze a plébánia valamelyik elérhetőségén (427–466 hívásazonosító telefon, 30/28 90 119, laczkoist@freemail.hu).

Az egyházi hozzájárulás befizetése idén is lehetséges a házszeneléskor vagy később a házszeneléskor kapható csekken. Az év folyamán személyesen is be lehet fizetni a plébánián vagy a templomban a szentmisék után.

Az egyházi hozzájárulás összege a *Magyar Katolikus Püspöki Kar* javaslata alapján a nettó fizetés 1%-a. Az Egyházközségi Képviselőtestület 2007 január 3-án tartandó gyűlésén állapítja meg az egyházközség fenntartására kért minimális összeget.

SZENTMIHÁLYI ÉLETUTAK

Lábdy Ákos és családja Szentmihályon az 1900-as évek elejétől 1950-ig paprika- és lisztmalmot működtetett saját építésű malmában, amely az államosításokig termelte az örleményeket, napjainkban az épületegyüttes kultúrházként, gyógyszertárként illetve iskolaként funkcionál. A malmos öt gyermeke közül a ma is remek egészségnak örvendő, 92 éves Lábdy Mária mesélt Szentmihályon eltöltött gyermekkoráról. Az alábbiakban részleteket olvashatnak a közelmúltban megjelent „Szentmihályi életutak” című könyvből.

„Apa minden reggel 5-kor gyalog ment ki a városból Szentmihályra, ahol darálót működtetett, ő darált. Ez jóval Trianon előtt volt még. Apa dolgozott csak. Anya délből vitte neki az ebédet, és éjfélkor jöttek haza gyalog. Amikor volt elég pénz, akkor vettek egy házat Szentmihályon. A mai gyógyszertár – *ami akkor még természetesen nem volt fölépülve* – mögött volt egy kis kert és egy verandás, két szobás parasztház. Amikor több pénzük lett, akkor felépítették a nagy malmot, azaz a mai kultúrházat. Amikor felépült a nagymalom, apa a Ruhr-vidékről hozatta a gépházat. A gyár, amelyik adta a gépet, munkásokat is küldött, hogy beszereljek a berendezést. Aután felépült az iroda, majd később az új ház (*a mai Hűvös közti iskolaépület*) is, a régi parasztház helyére. Ahol most a gyógyszertár van, az volt az iroda és a bátyám, Pista szobája, a lakóházba néhány lépcső vezetett föl. Fönt is volt konyha és ebédlő, rendes körülmények között ott ettünk, de lenn a szuterénben – pincében – is volt konyha és szoba. Hétköznap, amikor sok munka volt, lenn ettünk. Anya főzött és a nővérem, ételliften lehetett felhúzni az ételt a lenti konyhából a föntibe.

Kilencszázban született Pista, kilencszázegyben Pöszi, azaz Erzsébet, négyben Klári, utána volt egy nagy szünet. 1913-ban született Annuska, ő még pólyás korában meghalt. '14-ben születtem én, én voltam a kicsi, azaz a Baba, és ez rajtam maradt. '19-ben született Lili.

Karácsonykor nekünk mindig plafonig érő fánk volt. Nem sokan tartották annyira a Karácsonyt, főleg itt a faluban, mint mi. Apa mindig nagy fát vett. Anyáék díszítették a fát, de mi Lilivel ketten úgy tudtuk, hogy a Jézuska hozza, ezért anyáék nekünk mindig béreltek a színházban egy páholyt. Amíg otthon díszítették a fát, addig mi a délutáni gyerekelőadáson voltunk. Pista vitt el minket. Nagymama, Lili, én és az akkori háztartási alkalmazott, azt hiszem Rozinak hívták. Otthon mindig letáncoltam, amit a színházban láttam. Anyáék kértek, hogy táncoljam el, és én szépen letáncoltam.

Egyszer apa csinált nekem lombfűrészszel fából egy babaházat. Nem tudom, mi lett vele később. Nagy volt, volt benne szoba, szalon, bútorok. Pöszinek egy doboza volt, amit apa csinált neki szintén lombfűrészszel. Ezt a kis fényképtartót is ő csinálta fűrészszel. Anya képét tartom benne.

Szívesen gondolok vissza a gyermekkoromra, mert nálunk mindig nagy forgalom volt. Másféle ruhákban jártunk, mint a falusiak, de azért nagyon szerettek bennünket Szentmihályteleken. Apa mesélte, hogy amikor kint volt Bécsben, ott nem lehetett megkülönböztetni a munkás- és mérnökembert, mert szépen, hasonlóan öltöztek. Apa itthon a malomban is „micisapkát” hordott, és sokat volt a munkások között. Pista is beállt dolgozni. Apa henteente egyszer osztott fizetést, mindig szombaton. Kicsi voltam, és nekem úgy tetszett, hogy Karácsonykor minden munkásnak adott a fizetés mellé egy-egy szépen becsomagolt sálat. Mindenkivel kezét fogott, és mondta, hogy kellemes ünnepeket. Az volt a jó, hogy nagy volt a nyüzsgés körülöttünk mindig.

Anyáékat nagyon szerették a falusiak, minden lakodalomba kocsival húzták el őket, de nem lovakat fogtak ám a kocsi elé, hanem az emberek saját magukat! Ugyanígy haza is hozták őket. Én is szerettem táncolni, gyakran táncoltam nyitótáncot a városban az egyetemi bálokon.

Mindig anya volt az ügyesebb, mert anya ötlete volt minden. Éjjel is ment a malom, akkor sem feküdt le, vagy ha igen, akkor ruhástól. Volt egy Vince bácsi nevű főmolnár, nem a Gardi Vince, hanem még előtte egy másik Vince, nagyon jól tudott paprikát őrölni. A falusiak a főmolnárnak mindig borraivalót adtak, mert az volt a szokás. Vettek is rajta bort, és itták éjszaka. Anya meglátta, mérges lett, szó nélkül megfogta a borosüveget, és kivágta az utcára. Főzött a konyhában kávé, és kivitte: Na, ezt igya meg Vince bácsi! – mondta. Ezután mindig félték, hogy jön a naccsága, de azért biztos ittak egy keveset, de anya mindig utánanézett rendszeren, hogy menjen a munka. Szentmihályon akkor még nem volt villany, de nálunk a lakásban is égtek a villanyok, meg a malomban is, mert éjjel a malom termelte az áramot. Saját termelésű villanymotorunk volt, és volt egy Hodács-féle gázos pumpálós lámpa is. Szóval anyán volt mindig a hangsúly. Apa is csak csinált azért valamit! A falusiak mindig kérdezték anyát: Naccsága nem tud aludni? Ő kelt föl mindig leghamarabb, mert már hajnalban kelt. Ő vette át a paprikát a falusiaktól, mielőtt ők kimentek a földbe. Azután jöttek a paprikamalom-ellenőrök, mintát vettek a paprikából, szortírozták, hogy első, másod-, harmadrendű, leplombázták a zsákokat. Mindig plombázott paprika került a piacra.

A falusiak a mai Bartók térre vitték a mintát, ott kereskedők voltak, nekik eladták a minta után a paprikát, majd telefonáltak haza a falusiak, hogy elkelt a paprika, lehet vinni kocsival. A paprikapiacra a Jung Jenő élelmiszerboltjából telefonáltak hozzánk. Itthon én voltam az inspekciós, vártam a telefont, hogy ki adta el a paprikát. Nekem általában az irodában (*a mai gyógyszertár épülete*) volt feladatom, ott segítkeztem.

A paprikaellenőrökért mindig úgy kellett bemenni a városba, egyik héten a Szánthó, másikon mi mentünk be

A Lábdy-család Szentmihályon, a mai Húvös közti iskolaépület helyén álló régi parasztház udvarán, 1920-as évek eleje. Lábdy Erzsébet (Pöszö), Lábdy István, Lábdy Ákosné Szabó Mária, Lábdy Ákos. Szabó nagymama, Lábdy Klára, Lábdy Mária (Baba), Lábdy Livia (Lili).

értük. Szánthó konkurencia volt, de ő is megélt. A falusi választott, hogy hova megy, szabadkereskedelem volt. De nekünk jobban ment. A Szánthóék nem jöttek soha hozzánk. Nem voltunk jóban, de haragban se. Ott két férfi volt, de úgy gondolom, ott nem lett leszármazott. Alsóvárosra költöztek be.

1930-ban – vagy lehet, hogy utána pár évvel, de akörül – egy angol képviselő jött Röszkére. Mi rendszeresen benn voltunk az idegenforgalomban a paprika miatt, és akartak mutatni az angol képviselőnek valami látványosságot, ezért elhozták Szentmihálytelekre. Előbb megnézte a malmot, majd a lakást is. Emlékszem, még a száját is eltátotta, és mondott valamit angolul, de mi persze nem értettük, annyira meglepődött, hogy Magyarországon, fa-

lun, ráadásul a határ mellett ilyen lát! A lakásunkban (Húvös közti iskolaépület) a szalonban szalongszalon volt, ami üvegfallal volt elválasztva az ebédlőtől. Szép nagy, tágas volt, az üvegfallal után még 8–10 méter volt egyben. Anyáék mindig befűtötték a kemencébe, ha látogató volt, sütöttek sós pogácsát, és hoztak egy hordó sört. Az angol is megvendégelték, aki teljesen elképedt azon a sok szépségen, amit itt látott. Mert a magyar hogy van beállítva külföldön? Mint gatyás paraszt! Azt képzelték akkor is, hogy a magyar az ilyen, nem fejlődik, hanem lemaradt az ötszáz évvel ezelőtti szinten. Bezzeg VIII. Henrik angol király úgy evett, hogy lakoma közben az ujjait a hajába törölgette, meg a kutyája szőrébe! Az sem magyar király volt, aki a feleségét hibáztatta, mert nem szült neki fiút, pedig éppen a férfitől, és nem a nőtől függ az utód neve. A magyar az egy generáció alatt is úr tud lenni ha tanul. Ez az angol képviselő is azért lepődött meg annyira azon, amit itt látott. Amikor elment az angol tőlünk, én ráírtam a nevét a szalongszalonra, úgy ahogy ejtették: „Leve-lin Dzson”.

Itthon, lánykoromban eljártunk néha bálókba, udvarolgattak is olyankor. Volt egy repülős tiszt, aki megígérte, hogy majd integet nekem a malom fölött, ha föllesz repülővel. Mi vártuk, ő jött is. Repülővel a malom fölött föl-le, mindenki kint volt, még a munkások is, és integetünk neki. '38-ban mentem férjhez, a belvárosi templomban esküdtünk, kint volt a lakodalom, nem olyan nagy. Il-lés Gyula híradós volt, lovon járt Szentmihályra, hozta a katonákat gyakorlatozni. Nálunk mindig megállt kávézni, közben nekem udvarolt. Főhadnagy volt, amikor hozzámentem.”

A beszélgetést készítette Molnárné Szekeres Judit

TEMPLOMKERTI GRILLPARTI

Szeptember 30-án került sor az első grillpartira a templomkertben, amelyet az egyházközségi tagok, valamint az énekkar tagjai és családjaik rendeztek. Igen szép számmal vettünk részt a programon, amelyhez a gyönyörű, nyári időjárás is hozzájárult.

A grillsütők beüzemelése nem ment olyan egyszerűen, de aztán pillanatok alatt a tányérjainkra kerülhettek az ícsiklandozó, pikáns sült húsok. Nemcsak hússal tölthettük meg a bendőnket, volt ott minden, mi szem-szájnak ingere: saláták tömkelege, sütemények, sósak, mindenféle finom falat. Miután jóllaktunk, kezdődhetett az egészen estig tartó játék és beszélgetés.

Mindenki, aki eljött, tevékenyen részt vett abban, hogy jól sikerüljön ez a délután. Nem is volt másra szükségünk, csak jókedvre és persze üres gyomorra.

Remélem lesz még folytatása a grillpartinak, hogy ismét egy szép és tartalmas délutánt tölthessünk el együtt szeretetben, amely segítségével még jobban sikerülhet közösségünknek összekovácsolódnia.

FONTOS!

2006 június 19-től, Kartal József SchP atya nyugdíjba vonulása miatt Gyulay Endre – akkor még – megyéspüspökünk összevonta a röszei és a Szeged-Szentmihály-i plébánia lelkipátori ellátását és mindkét egyházközséget rám bízta. Ez egyelőre Szentmihályon csak a hétköznapi szentmisék időpontjában hozott változást.

Különös figyelmet igényel azonban a **temetések** időpontjának a kitűzése is, mivel ütközhet röszei temetési időponttal. Ezért kérem, hogy a **temetés időpontjának eldöntése, újságban való meghirdetése előtt, egyeztessenek időpontot velem is személyesen vagy a 30/ 28 90 119-es mobil számon.**

Laczkó István plébános

Örömmel értesítjük a szentmihályi lakosokat, hogy megjelent

*Kovács Lászlóné Varga Rozália
Fejes Ferenc
Molnárné Szekeres Judit*

Szentmihályi életutak c. könyve

Megvásárolható Fejes Ferencnél
Hasító u. 6.
Tel.: 06-20-56-28-557
Ára 1 800 Ft

Miserend

Hétfő	17:00
Szerda	17:00
Péntek	17:00
Vasárnap	9:00

Január 7 és február 28 között a hétköznapi szentmisék – a házszentelések miatt – (hétfőn, szerdán és pénteken) **reggel 8 óra-kor** lesznek.

Még nem késő jelentkezni

azoknak, akik szívesen látják a BETLEHEMET családi otthonukban.

December 21-én (**csütörtökön**), 22-én (**pénteken**) és 23-án (**szombaton**) ellátogatnak a betlehemesek, azokhoz, akik szeretettel várják őket.

Jelentkezni lehet – *szombaton délután 16:00-ig* – a plébánia 30–28 90 119-es mobilszámán és email-ben:

laczkoist@freemail.hu címen.

Anyakönyvi hírek április–szeptember

ELHUNYTAINK

Április

Dinka Vendelné Farkas Csamangó
Etelka

Október

Bodó András
Márki Sándor

November

Molnár Mihály

December

Kispál Ferencné Pap Erzsébet

KERESZTELÉS

Tóth Fanni
Rózsa Kitti Anna
Vass Boglárka
Baranyi Edina
Szabó Előd Kurszán András

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT

Farkas Imre és Szűcs Kitti
2006 július 1-én

Hittanos foglalkozás középiskolásoknak pénteken 18³⁰-tól.

Szentségimádás

Minden hónap első vasárnapján fél kilenctől szentségimádást tartunk templomunkban. Kérjük a kedves híveket, igyekezzenek ezeken a vasárnapokon korábban jönni, és a szentségimádáson is részt venni.

A Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia Értesítője.

Kiadja a Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia ● 6710 Szeged, Palánta u. 2. Tel.: 62/427-466 ● email: istvan@theol.u-szeged.hu ● Felelős kiadó: Laczkó István plébános ● Nyomtatás: SIGILLUM 2000 Bt., Kököresin u. 17.